

1. Nie wypełniając obowiązku weryfikacji zgodności systemów księgowania przez kompetentny, niezależny organ i obowiązku publikowania oświadczenia o zgodności za lata 1998 i 1999 zgodnie z art. 7 ust. 5 dyrektywy 97/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. w sprawie wzajemnych połączeń w telekomunikacji ze względu na zapewnienie usług powszechnych oraz interoperacyjności poprzez zastosowanie zasady otwartej sieci (ONP) oraz nie stosując w praktyce, w prawidłowy sposób, przepisów dotyczących kontroli zgodności systemu księgowania kosztów przez krajowy organ regulacyjny lub inny kompetentny organ, niezależny od przedsiębiorstw telekomunikacyjnych i zatwierdzony przez krajowy organ regulacyjny za rok 2000 zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 dyrektywy 98/10/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 1998 r. w sprawie zastosowania zasady otwartej sieci (ONP) w telefonii głosowej oraz w sprawie usług powszechnych w telekomunikacji w konkurencyjnym środowisku, utrzymanym w mocy przez art. 27 dyrektywy 2002/21 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) w związku z art. 16 dyrektywy 2002/22 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej), Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tych przepisów.
2. Komisja Wspólnot Europejskich i Wielkie Księstwo Luksemburga ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 71 z 23.03.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 15 grudnia 2005 r.

w sprawie C-63/04 [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division] Centralan Property Ltd przeciwko Commissioners of Customs & Excise (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 20 ust. 3 — Dobra inwestycyjne — Odliczenie podatku naliczonego — Korekta odliczenia podatku — Nieruchomości — Zbycie w drodze dwóch powiązanych transakcji, jednej zwolnionej z podatku, drugiej opodatkowanej — Podział)

(2006/C 36/15)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C- 63/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Zjednoczone Królestwo) postanowieniem z dnia

21 lutego 2003 r., który wpłynął do Trybunału w dniu 13 lutego 2004 r., w postępowaniu: Centralan Property Ltd przeciwko Commissioners of Customs & Excise, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, A. La Pergola, J. P. Puissochet, U. Löhmus oraz A. Ó Caoimh (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: L Hewlett, wydał w dniu 15 grudnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuł 20 ust. 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicono podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., powinien być interpretowany w ten sposób, że jeżeli dobro inwestycyjne zostaje oddane w najem na okres 999 lat na rzecz danej osoby w zamian za uiszczenie znacznej opłaty, a szczątkowe prawo własności („freehold reversion”) dotyczące tego dobra zostaje przeniesione trzy dni później na inną osobę za znacznie niższą cenę, i jeżeli:

- owe dwie transakcje są nierozdzielnie związane i
- stanowią je: pierwsza transakcja, która jest zwolniona z podatku i druga transakcja, która jest opodatkowana,
- oraz jeśli transakcje te stanowią dostawy w rozumieniu art. 5 ust. 1 tej dyrektywy z tytułu przeniesienia uprawnienia do rozporządzenia tym dobrem inwestycyjnym jak właściciel,

to dany towar jest uznawany aż do upływu okresu korekty za nadal wykorzystywany do działalności gospodarczej podatnika, która jest uważana za częściowo opodatkowaną, a częściowo zwolnioną z podatku, proporcjonalnie do odpowiednich wartości tych dwóch transakcji.

(¹) Dz.U. C 85 z 03.04.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 6 grudnia 2005 r.

w sprawie C-66/04 Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Radzie Unii Europejskiej (¹)

(Środki spożywcze — Rozporządzenie (WE) nr 2065/2003 — Środki aromatyzujące dymu wędzarniczego — Wybór podstawy prawnej)

(2006/C 36/16)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-66/04, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE, wniesioną w dniu 11 lutego 2004 r., Zjednoczone Królestwo Wielkiej

Brytanii i Irlandii Północnej (pełnomocnicy: R. Caudwell i M. Bethell, wspierani przez Lorda P. Goldsmitha, QC i N. Painesa. QC oraz T. Warda), przeciwko **Parlamentowi Europejskiemu** (pełnomocnicy: K. Bradley i M. Moore), **Radzie Unii Europejskiej** (pełnomocnicy: M. Sims, E. Karlsson i F. Ruggeri Laderchi), popieranym przez **Komisję Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: J.-P. Keppenne i N. Yerrel), Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas i K. Schieman, prezesi izb, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca), K. Lenaerts, P. Kūris, E. Juhász, A. Borg Barthet i M. Ilešič, sędziowie, rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 6 grudnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich ponosi własne koszty.

(¹) Dz.U. C 94 z 17.04.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 24 listopada 2005 r.

w sprawie C-136/04 **Deutsches Milch-Kontor GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas** (¹) (wniosek Bundesfinanzhof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Refundacje wywozowe — Rozporządzenia (EWG) nr 804/68, 1706/89 i 3445/89 — Sery przeznaczane do przetworzenia w kraju trzecim)

(2006/C 36/17)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C- 136/04 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) postanowieniem z dnia 3 lutego 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 15 marca 2004 r., w postępowaniu: **Deutsches Milch-Kontor GmbH** przeciwko **Hauptzollamt Hamburg-Jonas**, Trybunał (piąta izba), w składzie: J. Makarczyk, prezes izby, R. Schintgen i R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: B. Fülöp, administrator, wydał w dniu 24 listopada 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Sery wywiezione w 1990 r., które ze swej natury są przeznaczone do przetworzenia w kraju trzecim, mogą być objęte refundacją wywozową na podstawie art. 17 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 804/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych, zmienionego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3904/87 z dnia 22 grudnia 1987 r. pod warunkiem zaklasyfikowania ich, biorąc pod uwagę ich rodzaj i skład, do jednego z kodów produktów znajdujących się w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1706/89 z dnia 15 czerwca 1989 r. ustalającego refundacje wywozowe w sektorze mleka i przetworów mlecznych, które są zdefiniowane przez nomenklaturę produktów rolnych do celów refundacji wywozowych, znajdującą się w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3445/89 z dnia 15 listopada 1989 r. ustanawiającego pełną wersję nomenklatury produktów rolnych do celów refundacji wywozowych obowiązującej od dnia 1 stycznia 1990 r.

(¹) Dz.U. C 118 z 30.04.2004 r.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 22 listopada 2005 r.

w sprawie C-144/04 **Werner Mangold przeciwko Rüdiger Helm** (¹) (wniosek Arbeitsgericht München o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Dyrektywa 1999/70/WE — Klauzule 2, 5 i 8 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony — Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 6 — Równe traktowanie w zakresie zatrudnienia i pracy — Dyskryminacja ze względu na wiek)

(2006/C 36/18)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C- 144/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Arbeitsgericht München (Niemcy), postanowieniem z dnia 26 lutego 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 17 marca 2004 r., w postępowaniu: Werner Mangold przeciwko Rüdiger Helm, Trybunał (wielka izba), w składzie: P. Jann, prezes izby pełniący obowiązki prezesa, C. W. A. Timmermans, A. Rosas i K. Schieman, prezesi izb, R. Schintgen (sprawozdawca) i S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, E. Juhász, G. Arestis, A. Borg Barthet i M. Ilešič, sędziowie; rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 22 listopada 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco: